

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ ВРАНЦІ.

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10. II. ПОВ.
Телефон Редакції й Адм.: 229-41
Телефон Друкарні 229-26
Адреса для телегр.: Діло Львів
Конто: П. К. О. Львів 504.000.
"Банку Чеських Лівоніа"
Прага „Діло“.
Рукописів не повертаємо.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно (з книжкою) . . . 5.00 зол.
Чвертьрічно . . . 18.00 „
Піврічно . . . 30.00 „
Річно . . . 60.00 „
В АМЕРИЦІ 1.50 дол., у ЧЕ-
ХОСЛОВАЧИНІ 30 КОР. ч.
У ВСІХ ІН. КРАЯХ 7.50 зол. п.
ОДИН ПРИМІРНИК 20 сот.

ВСІ ТОЧНІ ПЕРЕДПЛАТНИКИ ДІСТАЮТЬ ЩОМІСЯЦЯ БЕЗПЛАТНО
КНИЖКУ Б-НИ „ДІЛО“ В ОБЄМІ 10—15 АРКУШІВ ДРУКУ.

Чи національна Еспанія буде монархією?

Ген. Франко заявив у інтерв'ю закордонним журналістам: „Як винищимо комунізм, приступимо до національної відбудови. Щойно коли закінчимо ту працю, застановимося, чи інтегруємо Еспанію вимагає реставрації монархії. Якщо ж ні, то так, ця монархія буде основно сформуватися від давньої, поваленої 1931. р. Король мав би за завдання зберегти мир і мусів би мати деякі виконавчі компетенції.

У майбутній Еспанії не буде класової боротьби; взаємини між капіталом і працею будуть гармонізовані.

ХРЕСТ ЗАСЛУГИ ДЛЯ АНГЛІЙСЬКИХ І АМЕРИКАНСЬКИХ ЖУРНАЛІСТІВ.

Як подає „Радіо Насіональ“, ген. Франко признає еспанський хрест заслуги англійським та американським журналістам, що минулого місяця полягли під Теруелем.

НОВИЙ ПРЕДСТАВНИК НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕСПАНІЇ У ЛІСАБОНІ.

Як подає „Радіо Насіональ“ зі Саламанки, дипломатичним представником національної Еспанії в Португалії став брат прем'єра Микола Франко.

АДВОКАТ

Мр. Ольга Люстіїв-Ганицька

провадить тепер канцелярію

У ЛЬВОВІ, ВУЛ. ЛЬВА САПІГИ Ч. 61. I. ПОВ.

Атаки на св. Юр.

Львів, 4. лютого 1938.

Св. Юр завжди тішився спеціальними симпатіями польської вулиці, і перед війною і після війни. Трудно підозрівати польську вулицю, щоб вона знала історію українського національного відродження в Галичині та ролі, яку в тому відродженні відіграло українське духовенство і вся греко-католицька Церква. Але та вулиця інстинктивно відчувала, що український греко-католицький клир є одним із могутніх чинників національної стійкості, національного розвитку та національної боротьби, тієї боротьби, від якої не можна відійти й безпосередніх інтересів Церкви, як організації пірних. Чи треба більшої причини для ненависті, як та причина, що хтось і щось стає дивним національно-культурною регенерацією? Чи треба дошукуватися ще якоїсь іншої причини тієї ненависті, що її має польська вулиця до св. Юра, символу греко-католицької церкви і греко-католицького клиру, як та єдина причина, що Унія не хотіла продовжувати своєї ролі державно-творчої (поліонізація майже цілої шляхетської верстви), а відіграла і протилежну ролі: пробудження української національно-культурної свідомості у масах, що в літах бездержавництва, панщини, неволі та шаленого господарського виснаження потопили у темряві й хотілись до затрати своєї національної метрики! Виступ митрополита святоюрського Владика у галицькому соймі та в Палаті Панів у Відні в обороні вимоги заснувати український університет, гідне становища Митрополита, що він його займав у часах польсько-української війни та пізньої боротьби на міжнародному форумі (до якої він активно не вмішувався), вірність своїй пастві, при якій стояв у найважчих її хвилинах, нарадившись через те раз на арешт і заслання за російських часів, другий — на арешт у Познані, при повороті до рідного краю, — та постава Митрополита висликувала у маленьких людей тиху лють, яка час до часу проявлялась у голосній і непристойній лайці. Ті настрої не втихомирюються, бо їх підсилюють два непольські чинники: галицький царо- і православний москвофілізм, які супроти поляків є „порожнидними русинами“ і не цураються ніякої смішної та нікчемної видамки, яка тільки може дискредитувати св. Юр і його Владика, та — на превеликий жаль — один із спархіяльних греко-католицьких центрів, який, що правда, безпосередньо проти св. Юра прилюдно не виступає (того ще бракувало!), але посередньо своїми розпорядками, своїми пастирськими листами, всією своєю потворливо відомою системою, каже раз-у-раз порівнювати бачите, який то я „любовний“, як я дбаю і за інтереси скарбового уряду і підтягаю своїх священників від праці у загально-національних установах та організаціях, — а св. Юр цього не робить!

І св. Юр стає в очах пересічного поляка малюнок, що не твердинею українського революціонізму, централею ОУН та арсеналом бомб і „органів“. Те, що ніхто зний, а саме св. Юр був тим, що перший повів гостру і — що найважливіше — успішну боротьбу з революційним підлялєм та його розкладальними елементами (оснування УКС-у й „Метин“ з її послідовною кампанією).

6. лютого год. 12 у Великому Театрі

Святочна Академія в 20-ліття проголошення Самостійности України.

Білети раніше в книгарні „Н. Т. Ш.“ Ринок 10.

Безуспішні наступи Червоних.

Як подає національна головна квартира, червоні чотири рази безуспішно атакували національні становища на відтинку Гранха де Террегермоза; при цьому знищено три повзи, виведено в СССР.

Також під Теруелем відбито наступи червоних на відтинку Турія.

НАЦІОНАЛЬНИЙ НАСТУП ПІД МАДРИДОМ.

Під огловою сильного артилерійського вогню національні війська заатакували в кількох місцях відтинки Караванчель під Мадридом. Між артилерією обох сторін дійшло до зустрічів.

НА ІНШИХ ФРОНТАХ.

Як подають із Мадриду, червоні ведуть розвідку акцій на північному відтинку Гвадалахари, де національні війська намагаються відібрати становища під Вілла Вічаха дель Льозоя. Під Пенароею національні війська відступили перед червоними.

Комунікат червоного командування повідомляє, що 3 національні літаки скинули 20 бомб на місцевість Фігерас, де загинуло 9 осіб і ранено 50; 9 домів зовсім знищено.

Також на центр Мадриду впало коло 30 істуських бомб, з них 10 у проміні 100 метрів довкруги французької амбасад.

Японський уряд хоче приятних взаємин з Англією.

Відповідаючи на інтерпеляцію, японський міністр закорд. справ Гірога підкреслив, що японський уряд хоче жити в якнайліпших взаєминах з Англією. Йому — мовляв — не відомо жодного випадку, щоб Англія свідомо наразила японські інтереси; якщо колись до того дійшло б, японська дипломатія намагалася би відкинути на Англію, щоб вона змінила своє становище.

Японія тепер може хіба переконувати інші держави, що у Східній Азії виворилася

нова ситуація, з якою необхідно погодитися. Слід вірити, що Англія, яка має там найважливіші інтереси, найскоріше з тим погодиться.

НОВИЙ КИТАЙСЬКИЙ УРЯД У НАНКІНІ?

Райтер подає зі Шангаю, що після заняття міста Сучов японська влада мабуть організує у Нанкіні новий центральний китайський уряд. Пекінський уряд матиме лише локальне значіння.

Китайці втратили 692 літаки.

Морська секція японської імперської головної квартири повідомляє, що від вибуху військових літаків втратив 692 літаки, з того зістрілено 14 літаків, з того зістрілено 33. Японці втратили лише 60 літаків.

ЯПОНСЬКІ ВТРАТИ.

Відповідаючи на інтерпеляцію в парламенті, японський міністр війни Сугіма заявив, що внаслідок японсько-китайської війни полягло 20.000 японських старшин і воїнів.

Оглядаючи твердять, що ця цифра за малюнок не треба би ще додати воїнів, що полягли від рак і велуг. асунів та моряків.

КИТАЙЦІ ЗАБАРИКАДУВАЛИ РІКУ.

Китайці забарикадували Перлову Ріку вище Кантоку, затоплюючи на всій її ширині джонки. З огляду на те унерухожено всі судна на горішньому бігу ріки, м. ін. 4 британські канонірки й одну американську.

Ян у Вашому повіті та у Вашій громаді відбувається уже домашнє навчання неписьмених? Таким навчанням повинні зайнятися всі Фізії та читальні „Просвіти“ й окремі свідомі громадяни. Для цієї мети видана „Просвіта“ дуже цікавий буквар із читанкою „ДО СОНЦЯ“, що коштує всього 50 сот.

і славне „Слово до молоді“ Митрополита, і головний лист про небезпеку більшовищану, і конструктивні заходи в ділянці організацій молоді (КАУМ, „Орли“, відкриття Акад. Дому), — все воно проходило без ласкавої уваги польської сторони для якої зрештою і не робилося. Не має теж і не розуміє польська публіка, що саме питоמוю рисою св. Юра за перебування Андрія Шептицького на митрополичому престолі є не мішати до політики і в політичних справах признавати компетенцію кожночасного політичного проводу: нехиті активно вести політичну пресну польської сторони ця остання трактує як політиканство! Доводить воно до суцільного абсурду, які тільки сміх викликають в українському громадянстві і подив: як можна аж так не орієнтуватися у справжніх відносинах і як можна виявляти аж таку злу волю?! Наприклад: і в духовних колах і в колах близьких „Ділові“ та взагалі в ширшому українському громадянстві даймо вже не було такої веселости, як після прочитання звістки (польська преса вперто її повторяє, як revelation!), що св. Юр субвенціонує — „Діло“, ба навіть, що „Діло“ живе з церковних фондів!!

В останньому часі маємо знову яскраві докази ігноранції цих справ, подучені з крайньою злою поделю. Реферуючи останнє число органу львівського відділу Збройки Легіоністів "Воля і Чина", ми зазначили, що велика стаття присвячена там напасти на св. Юр, з якою шануючий себе український часопис не може полемізувати тому, що напастя утримана в ординарному тоні з особистою лайкою на особу Митрополита. Аж ось учора в такому самому непристойному тоні накинувся на св. Юр і особу Митрополита посол Войцеховський на соймовому терені. Справа: хочнась на тенденційних вісках польської бруквої преси та — на жаль — дуже односторонньому комунікаті військової влади, посол Войцеховський виступив з гострою атакою на св. Юр за невдачу переговорів щодо участі війська у цьогорічному святі Поряду. Пос. Войцеховський представив це в той спосіб, що „зверхняк львівської греко-католическої архієпархії вдав розпорядок, який не дозволяє, щоб війська як цілість, та воєні греко-католицького обряду взяли участь у святі Поряду 19. січня 1938". „Митрополит Шептицький (читаємо у комунікаті ПАТ-а про відрашування засідання сойму) забороняє польському війську і польським воїкам греко-католицького віроповідання брати участь в одній з найбільших релігійних урочистостей греко-католицької Церкви. Митрополит Шептицький покликується на те, що не хоче впроваджувати новості, але це минається з правдою, бо участь війська в тому святі є від непам'ятних часів освяченою традицією, яку аломив митр. Шептицький". В дальшому йде значайна непристойна лайка під адресою Митрополита, який — мовляв — „лучить зухвальство польського магната за періоду королівств а хитрістю вишугітійського владича", та „який аломив присягу (!), що П склав на вірність Польщі". Антиформалізаційна течія йде з гори св. Юра. Там є протипольська кузня. Там громадається засоби до боротьби з польською державою і творяться пазни роботи. При нашій каритативній пасивності і за наші гроші створено протипольський штаб у кожній греко-католицькій парохії на підданому сході". І ту свою промову закінчив л. Войцеховський домаганням, щоб приступити до ревізії конкордату.

Добре сталося, що пос. Целянич склав в імені УПР негаяно гострий протест проти тону і змісту виступу п. Войцеховського. Того виступу п. В. не можемо назвати інакше, як тільки — провокацією супроти нашої Церкви й нашого народу. Коли п. Войцеховський дозволяє собі кидати такі слова, як „зухвальство“ під адресою найвищого достойника греко-католицької Церкви в Польщі та людини з найвищим моральним авторитетом в українському народі, то як назвати таке зухвальство п. Войцеховського? Чим є він, маленький чоловічок, у порівнянні з індивідуальністю того роду, як Андрей Шептицький? Чи він не відчуває цілої трагі-комічності тої ситуації, в якій опинюється, та цілого несмаку, що його при читанні таких слів п. Войцеховського мусить відчувати кожний, не тільки українець, але взагалі кожний громадянин, незасліплений злобою і ненавистю до українства, його Церкви, його авторитетів?

Головна основа такого нахабного нападу, який не має прецеденту, це справа цьогорішнього Йорданського свята. Те, що говорить п. Вєнікєвський, це суцїа брехня: це просто тип на річ, як можна в такий спосіб накидатися на Церкву та її Владику, не знаючи яксам сп

ві, не переверивши її та не орудуючи фактами, що відповідали б дійсності! Ось вимок з буквального тексту листа, що його дістав офіційно за підписом Митрополита о. Домет Садівський, який переговорював у цій справі від Митрополитичого Ординаріату з о. Антоном Матейкевичем, римо-кат. деканом О. К. VI:

„О. Матейкевич Антоній, римо-католицький декан О. К. VI., урядовим письмом під ч. 52/37 з дня 18. жовтня ц. р. звернувся до Митрополитичого Ординаріату в справі участі воєнків у Йорданському Водосвятті. Повідомляє, що ген. Токаржевський зарядив, щоб для війська не відправлялося окремого водосвяття. Супроти цього Ваша Вш. може в порозумінні з о. Стеткевичем постараться у військовій владі, щоб воєнки греко-католицького обряду були цілковито звільнені від якихнебудь військових обов'язків уже в навечері Йордану і в сам день празника, щоб могли брати участь у нашому торжественному водосвятті. Ваша Всечесність повідомить і ОО Парохів про успіх своїх старань, щоб Всечесне Духовенство могло — йдучи назустріч бажанням військової влади воєнкам греко-катол. обряду — улекшити якнайбільшу участь у наших торжествах, себто уможливити всім, що того бажалиб, св. Сповіді і св. Причастя, і в навечері і в сам день Празника.“

що німецьке. Головними працівни того відділу керувала політично-програмова комісія, на чолі якої стояв м. ін. багатомісяця присвятила вивченню і розв'язуванню питань, пов'язаних з національною ідеєю українців. Сам відділ попередила відповідна пресова кампанія, підчас якої з'явився м. ін. один з перших комунікатів:

«Проблема німецьчини на польських землях обговорювалася донедавна до західних воєністів. Тепер виступає ця проблема північ і на північ і сході. У львівському воєністві пастор Цекер виховує найзавзятіших пасторів-германізаторів та напертає на евангелізм українців. На Волині німці шораз частіше домагаються створення

3-го комунікату, як і з-мількох попередніх, видно, що керівництво протинімецької акції, непопулярної після відомого становища міністра Бека, скріпленого деклараціями з 5 листопада м. р. — „беруться на спосіб” і фабрикують німецько-українські коктейлі, щоб тільки мати ґрунт для своєї акції.

При цій нагоді нотуємо, що пастор Шварц подав свою рішучу заяву проти ймування йому закидів — а „хитрий" Польський Західний Союз встиг уже організувати свої дії в Києві й Дубні. Проти кого буде діяльність тих філій прощенихого союзу — не важко догадатись. На ті свіжих поліх у Комітетчину ці факти мають свою особливу вагу.

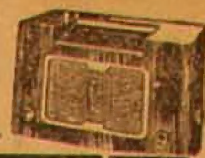
Гроч

й полягає демагогія такого фальшивого представлення справи. Правдою є, що перед війною така парада була, так само, як перед війною австрійський намісник, поляк, був у всіх українських великих національних свят і стоячи слухав українського національного гімну. Багацько чого було перед війною, чого тепер нема, і атмосфера була інша та підходяща до спільних прилюдних виступів. Але не українці зломали передовою трагедією війни поляки, які на власну руку завели окремі військове водосвяття під фігурою Божої Марії на Марійській площі. І післявоєнний характер водосвяття змінився. Колиж тепер республіканська влада забажала надати загальному Йорданському святові характер військовий, свята, то не тільки добрим призом духовної влади, але і її обов'язком, було прилюдно над тим, чи така зміна, непередбачена ніякими актами, які змінили б на краще загальну атмосферу, причиниться до зближення святих свята та до направи відносин між двома державами, чи ні. І коли духовні чинники стають у становищі, що в дотеперішній практиці святих не слід вводити зміни, то це рішення було не по підкреслюванню такими мотивами, яких в Радеховський, що хотів би силою довести австрійське зрозуміти не всім.

І тих аргументів не думаємо в Воєнському подавати до відома ні його пересувати. З хвилиною, коли хтось починає мовити не як політик, зобов'язаний до певних форм, але як агітатор, з тою хвилиною починається дискусія. Призначення пп. Войничських для греко-кат. Церкви та її айдів Достойника зовсім зайве, непотрібне і образи пп. Войцеховських відбивається на них, як зерно піску від гранітної скелі. Така образа тільки сильніше й цупкіше впадає вірних греко-католицької Церкви та нагадує весь український наріз — без огляду на його віроісповідні ріжниці — біля того Близького, який стоїть на сторожі інтересів нації, так, як Він їх розуміє і його діла не ті, що для греко-католицької Церкви і її ховників та її вірних мають тільки самоціль і конаністи.

дає останні звістки з простору
форму приємну для зору
для вуха мелодію прозору...

у справі відклинів на останні рішення шкільних інспекторів.

Головний Шкільного Реферату Української Парламентарної Репрезентації у справі відклинів на останні рішення шкільних інспекторів, якими вони відкидають шкільні деклярації за українською мовою навчання, бо мовило більше як 7 літ, радить вносити відклиники до Кураторії Львівської Шкільної Округи. Але Кураторія Львівських рішень зазначає, що відклиники треба вносити до Міністерства Освіти через дотичні шкільні інспектора.

ти В таких випадках треба відклиники вносити через дотичний шкільний інспекторат до Міністерства Освіти. Текст рекурсу поданий у комунікати. Очевидно, до Міністерства треба згідно з мовним законом з 31. липня 1924. р. писати рекурс по польськи. Взагалі рекурси вносити згідно з рекурсовою клавузою рішення.

Шкільний Реферат
Української Парламентарної Репрезентації.

СУБОТА 26. ЛЮТОГО 1938

ВЕЛИКІ СТУДЕНТСЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ

В САЛЯХ КАСИНА ПОШТОВЦІВ ЯПОНСЬКА 9.

Причини упадку „Защити Землі“ і його винуватці.

Від Редації: Містимо під цим наголовом б'ють статтю, написану на основі інформації та матеріалів піком догосподарів, як дальший причиною до широкого відходу вже господарів в московським установам.

1.

Безперечно, що упадок „З. З.“, того „найбільшого“ (sic!) московського „банку“ в Галичині, це смертельний удар для галицького москвофільства. Одне упадок „З. З.“ не покликає був так дуже адвентури московських господарів. Упадок той можна було передбачити ще при оснуванні „Защити Землі“ в 1896 р., а потім при повноцінній відновленні її діяльності в 1924 р. В одній і другій випадку москвофільські проводирі оглядалися лиш за чужою думкою, а самі для своєї ідеї позашивали щільно свої кишені. Так нпр. з перших книг „Защити Землі“ навіть тепер можна побачити, що вже перші основники „З. З.“ не мали повних уділів. З книг „З. З.“ можна довідатися, що навіть члени управи, а ще Надзірної Ради, Контрольної Комісії і Дирекції, не мали повних, статутом назначених уділів.

З тих самих книг ще й нині можна довідатися, що загал членів „З. З.“ становили люди, які позичали в „З. З.“ гроші; це були переважно селяни, котрі були — так сказати — примусовими членами і котрі також не мали повнотою випланих уділів. З львівських московських „матадорів“ — вожаків мало хто був (навіть не повноправним) членом „З. З.“ Вони заслонювалися тим, що, мовляв, „без мене одного російський банк буде“. Матадори з провінції заслонювалися своєю „діяльністю“ на місці їх осідку, бо мовляв, для них нема інтересу бути членом і у „себе“ і в „З. З.“

Назагал же: з московської інтелігенції може один на сто був ідейний та відгукувався на народні заклики. Зате вся маса, здеморалізована апостолами „єдиної-неділної“, очікуючи помічі „старшого брата“ (москаля) — нічого не робила. Чекала готогого!

Тож і не дивиння, що всі довоєнні московські установи (общества), в тім числі і „З. З.“, були лиш рямцями, в котрі „хтось“ мав вложити образок, „хтось“ мав дати гроші. Не входять тут у рахунок такі установи, як Нар. Дім і Ставропігія, засновані й уфундовані в кожному разі не однодумцями тих, котрі в Ставро-

пілі тепер „сидять“ та тих, котрі сиділи до війни і тепер намагаються далі „сидіти“ в Народнім Домі.

II.

„Защита Землі“ до війни оперувала чужими капіталами, дешевими кредитами і вкладками ошадности. В тих останніх мали бути якісь диспозиційні (секретні) фонди, котрі йшли, здається, в десятки тисяч, а від котрих „З. З.“ не платила ніяких процентів. Ті всі чужі капітали вийшли „З. З.“ перед війною на здоров'я, „З. З.“ на них добре заробляла і це було причиною, що тодішня управа „З. З.“ просто не дбала за уділовий капітал. Тодішня управа не натискала на виплату уділів з установлених висоті ще й тому, бо боялася, щоб повноправні члени на Загальних Зборах не зробили якої несподіванки управі, котра складалася з львовян, а для „декорації“ входив до управи один або найбільше двох людей з недалекої провінції. Бо — як мовляв один з членів тодішньої дирекції: „На що нам має хтось розсудати носом на загальних зборах?“

То було, так сказати, довоєнне життя „Защити Землі“.

З війни „З. З.“ вийшла, як і більше подібні установи, з нулем. В 1924 р. „З. З.“ з тою нулею починає нове життя, котре веде — знову при допомозі чужих капіталів, але заразом дорогих кредитів. І повторюється довоєнна історія: „патріоти“ тішаються, що „З. З.“ „росте“ (на чужих дріжджах — прим. складача), а члени аступати не хотять, а дирекція безнастанно „пору-чають“ старатися за дальші кредити. Дійшло до того, що „З. З.“ зовсім знайомству своїх директорів „набрала“ стільки кредитів, що в дійсності стала агентурою чужих капіталів (кредитів) та працювала за марний оклад у формі ріжниць 1—3% на відсотках, за що несла ще й поруку для того чужого капіталу.

І була б „З. З.“ не знати як довго так калікувала, колиб не „Польський Банк Промисловий“, котрий заломився в 1931 р. в „З. З.“ сиділа в ній з більше як 100.000 зол. кредиту. П. Б. Пром. потягнув відразу за собою „З. З.“ Та тут вийшла наверх вся ментальність москвофільських провідників, зокрема керівників „Защити Землі“.

(Покінчення буде).

— 0 —

ЕДМОН АБУ.

ПАРЦЕЛІ НА ПРОДАЖ.

Оповідання.

— Бодай я матиму чисту совість. Коли ти в десять років прийдеш до мене з докорами: „Тату, чому ви видали мене за артиста“, я покажу тобі папір і скажу: „Не я, а ти сама цього хотіла“.

— Можеш бути певний, що я не буду нарікати. Що вам злого зробили всі ті артисти, що не їх обіймає так погано?

— Можеш говорити собі що хочеш, але вони творять окрему касту поза суспільністю. Вони працюють фабрикантів, купців, вождів, адвокатів... але артист — що він властиво робить для громади? Недурно римляни вважали їх великою нашкодою на державному організмі.

— Боже! кілька поганих слів. Чи ви знаєте, що такий білий Анрі робить коли сидить у своїй робітні і малює?

— Фабрикує образи.

— Отже бачите: фабрикує. Малює це фабрикує образів, такий самий, як той ваш ка-мандант, що фабрикує шапки та капелюхи.

— О, не велика ріжниця!

— Певно, що велика, але — як ви скінчите

обов'язок до чий затинок його у своїй робітні?

— Ні, продає його.

— Отже бачите, продає, зовсім так само як

— Це гра слів!

— Ні, тільки логіка. Коли він виполує

на картині, то що скажуть у світі про його

мистецтво? Скажуть: „Париж може бути гордий,

що тут уродився славний Анрі Турнер“. А чи

це не є свого роду почесним відзначенням? Він дістане ордери, почесні дипломи...

— Го, го! Куди ти забігаєш...

— Ні, зовсім ні! Коли хочете йому протиставити працю урядовців, то я можу сказати, що він належить до найвищого типу державних урядовців.

Гаяв боронився перед аргументами доньки:

— Гарний мені урядовець такий артист!

— Тату! що таке поправді урядовець. Такий, що одужить державі і дістає за це гроші. Чим більше кому платять, тим він вищий урядовець. Коли Анрі дістає замовлення з міністерства і цілий рік працює для нього, то чи він не є на державній службі? А коли при кінці року він дістає за свою працю сорок тисяч франків, то чи він не є вдесятеро більше урядовцем, ніж ви, що дістаєте всього чотири тисячі...?

— Моя дитино, це доказує...

— Це доказує, що коли хочете мені видати за урядовця купця або промисловця то маєте саме Турнера, який є ними всіма в одній особі.

— Чи я, моя дорога, хочу тебе видавати заміж? Я тепер журюся своїми парцелями. Справа будови робітничих домів знов актуальна. Один з моїх шефів згадував мені про це. Мені можуть виплатити готівкою мільон і залишити ще двадцять метрів на власний дім. Що ти думаєш?

— Продати!

— Але за десять років ціни ще зростуть.

— А за сто, тату, може ще більше. Правда, що нам тоді з цього нічого не прийдє.

— Вже голова мене болить від цього. Я йду спати.

— Що-ж ти рішив?

— Ніч приносить добру раду.

Гаяв спав як звичайно глибоким сном, що нагадував далекі відгуки грому або гроку

дизіжансу на мості. Ніщо не вбило в ньому за ціле життя: сну та апетиту. Він устав уранці так само нерішеним як був учора. Узав зі собою булку та каву і пішов до бюра. Кілька хвилин пізніше хтось розпучливо гримав у двері. Розалія закричала: „Певне якесь нещастя з татом!“

Дзвоник Шантрі застібнутий по вузку, з важливою міною. Жінки нашивку позбирали зі стола і перемінили ідально у вітальню.

— Мої пані! прошу вибачити, що приходжу в такій невідповідній порі. Я мушу виконати обов'язок чесною людини. Як вам відомо, в перший привів сюди пана Анрі Турнера у справі купна парцель. Тепер уважаю за свій обов'язок відвернути наслідки мого нерозсудливого кроку.

— Скоріше! що сталося? — скрикнула Розалія.

— Ви пані самі можете бути свідком, що я завжди хвалив пана Турнера.

— Так, отже я вас слухаю.

— Я сказав вам, як і вшому татові, що пан Турнер мистець з талантом і з добрим серцем. Це я сказав, як його друг і щодо цього мій погляд не змінився. Ви можете мені поставити різні питання і я відповім вам те саме. Але чому я не знав завчасу, що ваш тато має інші плани і що хоче вас видати заміж за нього? Я, очевидно, не був би кричав: „Не робіть цього, буде жаліти, він негідний вас“, ні, я — людина чесна і він мій приятель, але такі я був би делькатно сказав вам: „Є одна маленька перепона... це справа жіноча. Є такі жінки що невідомо, чи варт з ними починати боротьбу. Коли ж не перні того, що ви сильніші від них, анхдіть за нього заміж“.

Шантрі прихилився, яке враження зробило його слова. З очей Розалії бриніли сльози, наче

По поширенні і реконструкції локалю

урядові години

ПРОМ-БАНКУ

Львів, Гродзиських 1 і п. — Тел. 200-15, 292-15.

Для П. Т. Клієнтів урядові години:

вранці від 9 до 13 год.

ввечір від 17 30 до 20 30.

Ще про візитацію архієпископа Олексія у прикордонній смузі.

Кременець, 2. II. 1938.

Наші читачі недавно читали в „Ділі“ комунікат варшавської Православної Митрополії про подорож волинського архієпископа Олексія до прикордонної смуги в кременецькому повіті у зв'язку з голосними подіями в Гриньках. Тепер подаємо опис тої подорожі. (Містимо це як доповнення до вчорашнього допису в цій справі нашого варшавського кореспондента — Ред.).

В днях 25.—29. січня владика Олексій відвідав села Юзківці, Грибову, Гриньки, Козачки, Осники, Оришківці, Молотьків, Шумківці, Ямківці і містечка Ланівці й Білозірку, кременецького повіту, де йде до цієї пори інтенсивна акція навернення православних на римо-католицизм. Православного архиєпископа скрізь заперіду зустрічав хлібом-сіллю при спеціально побудованих брамах. З м. Білозірки виїхала назустріч кінна юнацька бандерія; по інших селах поліція (чи пак КОП) заборонила молоді вітати свого владика на конях. Численна юрба народу всюди виходила йому назустріч і вітала голосними окликами: „Слава нашому владі!“

Перед приїздом архиєрея пушено між лю-

дей чутку, що влада забороняє зустрічати православного єпископа; однак це не помогло, бо люди масово збіралися, щоб привітати владика Олексія. В Гриньках підчас Служби Божої церква була переповнена народом, що стоячи на колінах, не міг здержатися від сліз, особливо підчас проповіді архиєп. Олексія, котрий нагадував вірних триматися твердо своєї прадіної віри; воли віри в Польщі загарантована усім конституцією, тому в ділах віри не може бути ніякого примусу. Не треба нікому вірити, якщо хто казав інакше. Владика виясняв теж, що польській державі непотрібно, щоб люди змінювали віру, бо добрим громадянином скоріше буде той, що не зраджує віри своїх батьків. Нашим спільним порогом є безбожництво, а котрим і треба боротися усім християнам, а не поміж собою. Проповідь ця зробила велике враження, а коли владика запитав: „Може є тут хто з новонавернених“, то у відповідь з плачем відповідали: „Є нас тут багато! Стрінула нас лиха доля!“

Населення скрізь дякувало єпископові зі сльозами на очах, що агадав про нього у важкому часі його життя та прибув до нього зі словами потіхи й моральної підтримки.

НА ПЛЕБІСЦИТОВОМУ ФРОНТІ.

Як виглядав шкільний плебісцит

У ЧОРТКІВСЬКОМУ ПОВІТІ.

У чортківському повіті в кожному майже селі українці становлять більшість, і коли навіть у деяких селах не мають тої більшості, то і в тих селах є понад 25% українців, так що в кожному селі українське населення має право домогтися української мови навчання у вселюдних школах. Селяни епохи розуміють варту навчан-

ня їх дітей у рідній мові, тому в жовтні 1937 р. розпочали акцію шкільного плебісциту. Акція ця була утруднена, бо вітати не хотіли легалізувати підписів батьків на шкільних деклараціях, а така легалізація у нотарів через високі оплати неможлива.

Населення хотіло в законній дорозі домогтися своїх прав, тому вислало до повітового старости делегатів у справі легалізації підписів на шкільних деклараціях вітати в кожному селі. Повітовий староста заявив делегатам інтересованих, а саме д-рові Рослякові та д-рові Хичіві, що в році 1937 можуть згідно з приписами закону переводити шкільний плебісцит такі села: Базар, Калинівщина і Скородинці, бо на основі урядового повідомлення шкільного інспекторату тепер кінчиться в тих селах 7 літ від останнього правосильного рішення в справі плебісциту. Опираючись на тих інформаціях урядових осіб, селянство перевело в тих селах шкільний плебісцит.

У січні ц. р. відкинув шкільний інспекторат у Чорткові шкільні декларації у всіх селах, рішеннями з 20. січня 1938 до Нр. 4.957, 4.958 і 4.973. В своїх рішеннях шкільний інспекторат покликається на заарядження львівського куратора з дня 29. II. 1937 до Нр. I. 28.454/37 та мотивує своє рішення шаблоново тим, що шкільний плебісцит за зміною мови навчання в році шкільнім 1938/39 в році 1937 недопускальний тому, бо вже пліне друга семилітка від останнього правосильного рішення, яке запало в Скородинцях рішенням Міністерства Освіти з 28/4. 1930 до Нр. II. 8.478/30, для Базару рішенням Кураторії з 8/5. 1931 Нр. I. 11.474/31 і для Калинівщини рішенням Кураторії з 8/5. 1931 Нр. II. 11.478/31.

Хоч шкільний інспекторат у Чорткові мотивує своє рішення шаблоново тим, що вже зачався другий семилітній період, однак вже з побіжного відчитання тих рішень виходить, що в тихх політичних випадках маємо для Базару й Калинівщини останнє рішення з 1931 р., отже сім літ кінчиться щойно у травні 1938 р., зате для Скородинців останнє правосильне рішення запало в 1930 р., отже сім літ скінчилося у травні 1937 року. І тут виходить цікава закономірність. Для Скородинців цей семилітній період скінчився дня 28. квітня 1937, але вже дня 29. квітня 1937 зачався другий семилітній період

Що писало „Діло“ 50 років тому.

Ч. 12. Субота, 4. лютого (23. січня) 1888.

ЗВІТ З ДІЯЛЬНОСТІ „НАРОДНОЇ РАДИ“.

В цьому числі продовження звіту з загальних зборів „Народної Ради“, а саме звіт з діяльності того політичного товариства за час від його заснування, тобто від 12 (24) жовтня 1885 р. до 31. грудня ст. ст. 1887 р. Цей звіт відчитав секретар провісирський виділу „Народної Ради“ — д-р Кость Левчишин.

„Народна Рада“ заснувалась 24. жовтня 1885 р. Члени-основники проголосили статут і зібралися 25. жовтня як провісирський виділ товариства та виборили головою проф. д-ра Олександра Огоновського, а наступником посла Юліана Романчука, касієром Василя Негірного і секретарем д-ра Костя Левчишина. По кількох днях розіслали до громадянства в цілком крою відозву разом зі статутом запрошуючи стати членами товариства.

І з місяця почали політичну працю. Розіслали по містах і містечках Східної Галичини зразки статуту до союму за основою народних шкіл по містах з українською мовою навчання, а також листів до союму за зміною повсякденного закону, щоб „облаштувати людей від шкільних диким звіринець“. Виступили, що на залязаних звали як ринорогів з німкою та польською українську мову: від того часу написали й оповістили на залязаних були у трах і вах. Спринчили усунування управління єдиної української школи враз у Львові Тита Будзинського, бо були жалоби „проти його ділянки вимовного розбиття цієї школи“. Інтервенівали у справі законної поведінки політичної влади, що забороняла сновувати українські товариства, особливо члени і збори і т. д. Ребили заходи, щоб священники не залязали зникну, як це мали державні уряди. Через український парламентарний клуб залязали, щоб уряд перевернув адміністративний фонд і замінював владу і сироти по священниках на державний етат. Домагалися оснування української семінарії у Східній Галичині. І вже у серпні 1887 здобилися паралельних українських клас у першій гімназії з початком шкільного року 1888.

ТРОХИ ФІЛЬЗОЛОГІ.

У малому фейлстоні Н. Н. Устияновича п. к. Ле медіоно:

„Я чув від одного великого політика, що та мінце місяця... Почкайте! „Затіма“ називає на прогма, щось трохи з-польська, і хіба-б я вже не рин, щоб не спробувати знати якусь кращу. За нас фільзологують та воляють по руську, та й мені показати, що я не гірший від господаря. Ступа, що вивів „Новошівича“ від скандинавської селі, „грим“ від німецького „Грим-а“, а польську „Бобчинського“ від скандинавського „Алурга“. Так, як нам конче треба раз установити, що ми їсти: чи „бульб“ чи „бароболо“, — та вже тай нам знати, як Монадесінстеріко назвати. Галичиде тій на місяць, значить, що місяць у нас, а затінь слово дуже гарне і означає у нас, рах затінене місце. Ось і знайшов! Можна тій добре слово утворити від дієслова „тяти“. Ми говоримо: тяти, п'яти, чому не маємо говорити „затіма“? Але, як там собі хочете. Я на приквіт свангаліс, котрі з тих слів найкраще.“

І вже 29. квітня 1937 на основі станових дійного інспекторату в Чорткові (а вказано Львівської Шкільної Кураторії) на відео висити шкільних декларацій. Як відомо, шкільні декларації можна вносити найдашче до 31. грудня. Для Базару й Калинівщини перебігний законом речинень 7 літ минає дня 8. травня 1938 р., отже логічно найдашче до кінця року 1937 можна вносити шкільні декларації. Та ті декларації шкільний інспекторат відкинув, бо ще не минуло передбачених законом 7 літ. Перед кінцем 7 літ не можна вносити декларацій, бо ще не скінчилося 7 літ; по уряді і не можна вносити декларацій, бо... вже зачався другий семилітній період. З цього випливає праєний куріоз, а в практиці не можна ані одною хвилиною для шкільного плебісциту в 12 год. вночі дня 8. травня 1937 вимаганий законом семилітній період кінчався самеї порі вже зачався дальший семилітній період. Так-то адміністраційна практика цілковито можливість шкільного плебісциту.

У всіх випадках внесено візком до Міністерства Освіти. Відпис тих відкинутих шкільних декларацій референту УПР. Інспекторат і цією дорогою просить постановити, щоб вніснені авторитативно цю справу. Закон не передбачує кінчик 7 літ у справах шкільного плебісциту, а введення його в практику шкільної адміністраційною владою, як бачимо з вищевказаних прикладів з життя українського народу, цей плебісцит.

Хто забуває про свій обов'язок старости читати „Просвіту“, той забуває про свою долю Нації.

з невилної сили. Але це тривало одну мить. Вона вже заволоділа собою.

— Дякуємо вам за добрі наміри. Ми знаємо все...

А щоб її слова зробили ще більше враження, вона додала:

— Пан Турнер оповів нам про всі свої знайомства і тому гадаю, що ви не можете нам сказати нічого нового. Зрештою він пірвав усе, правда?

— Я так гадаю, коли взагалі можна пірвати —

— Дякую вам, пане Шантрі. І коли ви не маєте ще чогось іншого...

— Ні... Так... Ви зрозумієте, пані, що з одного боку мене примушував обов'язок сказати правду, з другого мовчати.

— І ви мовчали тоді, коли повинні були говорити, а почали говорити тоді, коли повинні мовчати. Бувайте здорові!

Так вона посередничою показала двері

Того самого дня пополууді, коли Гзар відкладав свої писальні прилади, добре збудована блондинка, помаранчевого коліру, обігла до бюра з криком:

— Пане! це страшний чоловік! Я кохала його, а ще люблю його, а для нього покинула свій край, свою родину і театр Ла Скала, де я була абсолютною примадонною. Він тепер хоче жити з нами і покладе мене в нашім малим нещасливим літнім Епірко та Анріетою. Я забороню вам дати свою згоду на його подружжя з вашою донькою. Пане Гзар! ви виглядаєте на чесну людину. Дайте мені слово, що ви не віддасте свою доньку за нього! Ви бачите, що я тоячу голову, я неспроможна, вибачте мені. Коли він ожениється, а його його жінку і його, потім згину сама, підпадо церкву, де він візьме шлюб! Дайте мені слово честі —

(Шоківання буде).

МЕТО СПРАВИ СУСПІЛЬНОГО ПЕРЕВЕРСТВУВАННЯ НАШОЇ НАЦІ.

Та банківський кредит у нас дорогий — треба його платити 9¼ при річно. Не дивно, що банків просто віддають молоді підприємства, а йдуть до банкового кредиту. Більша частина витрат йде на сплату відсотків, крамар працює в збиток; у багатьох йому лишається на прожиток. У таких умовах молоді підприємства не стануть на ноги. Йому необхідно дешеві гроші. Та відклади його взяти? Банк муляє банківський персонал, домішку, податки, зарплати; він мусить рахуватися з тим, що гроші не його. А невеличка, частина його доживи до кінця року, перше позичивших грошей, тому йому не

Беручи під увагу загальну павперизацію нашого громадянства, можемо рахувати на успіх при організації кас безвідсоткового кредиту лише тоді, коли згадані каси будуть приймати і невеликі жертви, зате коли зуміють зірвати їх серед широких кол громадянства. Коли додамо, що виданий на касу безвідсоткового кредиту гріш не пропадає, що власник може відібрати його по двох чи більше роках, усмімо висловити надію, що небагато наших громадян відмовиться від підтримки тої акції. робити вклад у касу безвідсоткового кредиту — значить стільки, що зложити якусь квоту банку і зрецигувати з доходу з неї на той рік. Коли нпр. складаєте 100 золотих на касу безвідсоткового кредиту на 2 роки, ви тратите лише 9 золотих відсотків (при відсотковій топі 4 і пів проц.); поділіть цю квоту на 24 місяці, а stwierдите, що ви жертвуєте на цю касу лише 38 сотиків. По двох роках дістаєте своїх 100 золотих цілих і ненарушених — хоча, колиб були їх за той час тримали дома або на звичайній вкладковій книжечці, нераз малиб були нагоду їх протратити. Зложити якусь квоту на касу безвідсоткового кредиту — це значить стати добродієм дуже легким коштом.

H-mse4

Відгукуючись ще разомови з більшою чи меншою достовірністю зміст рапорту Ван Зеланд, отям ухвалою відомий. В Англії прийнято рапорт холодно хоч убічно. Показують, що симптомів теперішньої господарської недури світу засновані вірно. Проте способи діювання, що їх пропав Ван Зеланд перерахувати. Ван сповіщає політичної міжнародної ситуації, від якої залежна ситуація господарська, може бути такою тільки добрим базисом. Пропонує Ван Зеланд конференції 5 великодержав загаломсь борюють недуру, з уваги на те, що перерахувати далеким і німощі німці і Італія.

Дня 30. січня д. р. відбувся у м. Ізяславі сесія Польської Удільної Кооперативної Ради, на якій узяли участь курсисти курсу господарств інструкторів при РСУК спільно з учасниками курсу господарств інструкторів „Одеського Господаря“. Вечірня сесія мала інформаційну програму, вивченню спеціальних курсів курсистів П. Д. У. К. У вечірній частині учасники представили у своїх доповідях матеріали з багатьох галузей.

В. Л.

...ти Політа має провадити в господар-
стві суцільний тоталітаризм, чи на-
віть індивідуальну підприємчість півдати і
...на підставі однієї плинності і контрольний стрі-
...немає нас актуальне. Конгрес Умкові Праці
... (16 і 17 січня) — півдана — як не ми
... «В. Осман» — єдиною доцільною фор-
... господарства плинною господарню, осно-
... ідеї організованого побуду дбір.

...єдиною рішуче працівників викликало ве-
... виступ у пресі. Шопрані не дуже ясно оформ-
... лічливо бажано плинності господарки
... ідеї не плинності життєвий часове „Прано-
... також і відомостями підприємств дома-
... виступи в Польщі „Плинною господарню“... „Га-
... підприємств рихлифувати з утвар кон-
... плинності господарки“ викликало про-

«Крайнім здійсненням планової господарки є кому-
нізм. Планова господарка, яка має госп. життя підле-
гати одній владі, не може бути демократична. Вона
є сильної, централізованої влади; звідси безоглядно-
го підпорядкування їй усіх продукційних осяздів.
Плановою системою економіки є план. Планові госп.

Сторінка без політики.

На підставі харти Піпіна Малого.

Французький найвищий суд розглядав перед кількома днями справу, яка тігнеться ще від 1911 р. Арі Дуасі, мельник в Денієні недалеко Валенсієну і голова синдикату мельників округу Нор-Агелосієні тоді до уряду будови доріг і мостів претенсії на 1500.000 франків.

Млин Дуасі стояв на березі ріки Есо, де перевели роботи над очищенням каналу та регуляцією ріки. У наслідок переведеної регуляції рівень води в ріці обнижвся і млин перестав працювати. Власник млина мусів перевести інсталяцію електричних моторів, що його очевидно дорого коштувало.

Млин існував від непам'ятних часів. Дуасі знав, що млин користувався в давнину якимись привілеями і почав порпатися в архівах бібліотек у Валенсієні, Лізі і в Камбре та відкрив, що ще 887 р. Карло Лисий окремою хартою, яка покликувалася на харту Піпіна Малого дав усім

майбутнім власникам млина привілей, що млин нові не вільно відбирати води.

Ще в 1262 р. вирішув був спір з того приводу і єпископ Камбре, який він справу, признав права тодішнього власника млина. Старий документ, в якому було подане рішення єпископа, стало теж підставою жалоби Дуасі.

Справа Дуасі перебігла ріжні інстанції. Рада префектури округу Нор признала мельникові його права і присудила йому 500.000 франків. Однак уряд будови мостів і доріг не признав цього присуду і відкликався до найвищого суду.

По 27-літнім скитальстві по ріжних судах, ця справа ажінці закінчилася. Найвищий суд відкинув домагання Дуасі в цілості і уневажнив рішення Ради Префектури. Права признані мельникові ще Піпіном Малим і Карлом Лисим — не помогли.

Соня Геніє некоронована королева льду.

Мистець штучної їзди на ковзках і слава голівудська фільмова зірка! Чи може собі якась жінка чогось більше бажати? Чи може вона досягнути ще більший життєвий успіх? Соня Геніє є тепер найпопулярнішою і найбільш любленою фільмовою зіркою у столиці американської фільми. До неї мріють і зігхають і їм заздують тисячі американських дівчат. Не лиш американських, але на агадку кар'єри Соні Геніє живіше боються дівочі серця в цілому світі.

Ця мала дочка далекої Норвегії виглядає як небагато старшу сестричку малої Шерлі, проте енергійною дівчиною і знає чого вона хоче. Вона аміє досягнути те, до чого прямує.

Коли один із журналістів запитав її на передостанній Олімпіаді, як вона почувається по невдачі, відповіла Соня з усмішкою зовсім прирідним тоном:

— Не знаю, бо я ще ніколи не зазнала невдачі.

І в її словах не було зовсім ніяких ноток чванливості ні перебільшення. Життя Соні Геніє — це безперервна низка успіхів і тріумфів. Адже вона здобула кілька разів мистецтво світа у штучній та фігуровій їзді на леді. Її ковгальські пописи є справжнім чудом звинности.

Перед роком рішила вона додати до свого лаврового вінка ще один лист. Вона рішила стати фільмовою зіркою і свою постанову перевела в життя.

Та воно не було так, що будімо вона піддалася намовам фільмових агентів. Ні! Навпа-

ки. Багатьом наївним дівчатам здається, що їм вистане вилізти на перший ліпший телеграфічний стовп і просидіти там якийсь час і що Голівуд приїде негайно телеграму. Ні, Голівуд не шукає так гаряче й пильно за талантами, як воно могло би здаватися. Навпаки, густо-часто таланти шукають за Голівудом. Хоч Соня Геніє стільки літ пнула на шаблі своєї кар'єри, проте не дістала відразу пропозиції від агентів Голівуду. Вона мусіла туди сама виїхати й намагатися, щоб її прийняли до фільми.

Та зробила вона те з правдивим скандинавським запалом і рішучістю. Приїхала вона до столиці фільмового царства, винайняла прегарну білу палатку, люксуову, сніжно білу ліжнину й почала робити заходи.

Її заходи не були безуспішні. Вже небагом Соня Геніє підписала умову з фірмою „20-Сентурі Фокс“ на прегарних умовах. Вона зобов'язалася виступити у двох фільмах річно і за те має вона дістати від 300 тисяч до пів мільона доларів, значить від півтора до двох мільонів золотих річно. Такої платні не дістає навіть багато найславніших фільмових зірок.

Соня хотіла заграти у фільмі, в якій могла би відразу блиснути своїм мистецьким талантом. Повелоса воно їй знаменито у фільмі „Князь Ікс“.

У Голівуді можна доволі часто стрінути Соню Геніє. Вона одягнена завжди на біло, в малий білий капелюшок, у якому блистять діамантова спінка у формі ковгів. Ознака некоронованої королеви льду.

— О —

Спір за бороду пророка.

В Сараєві прийшло недавно до кривавої бійки між тамошніми музулманами за... бороду пророка. У тамошнім мечеті переховували, будімо правдиву бороду пророка Магомета. Цю бороду боснійські магометани вважали своїм найбільшим скарбом. Недавно у мечеті вибухла сварка, бо один із „вірних“ почав сумніватися у правдивість тієї святої бороди. Дискусія стала незвичайно палка і коли всі устні аргументи

виявилися мало переконливі, гарячіші дискусії палили вжили гостріших. У рух пішли пистуки, палиці і ножі. В тій гарячій дискусії взяло участь більше як 20 вірних синів Магомета.

Незвичайно палку дискусію мусіла шойно заармювана поліція перервати і погодити всіх тих, що сумнівалися в автентичність бороди пророка.

Живцем похований.

У Рогізниці недалеко Спліту в Далматії трапилася недавно подія, що викликала величезне вражіння серед тамошніх мешканців. У тій місцевості мешкав селянин на прізвище Іван Ковач, який мав уже 50 літ і хорував на дихання. Лікарі заповідали йому швидко смерть. Одного дня хорий селянин не піднісся вже зі свого ліжка і не давав ніяких знаків життя. Третього дня після тієї позірної смерті родина уладила Ковачові похорон. Тамошнім звичаєм похоронили його в мурований гробниці, значить без домовини.

Першої ночі після похорону переходили зопри цвинтар мешканці того села та митні урядовці. Біля гробниці почули вони якийсь голос, що кликав мов із гробу. Селяни, які думали, що то дух небіжчика кличе їх до себе, кинулися чим дужче утікати.

Зате розсудливі та відважніші були митні урядовці, які підозрівали, що десь недалеко

схилився пачкарі, які таким чином хотять вистрашити митників. Як завжди недовірчиві, загриналися вони й почали надслухувати, чи тамошній голос знову не відізветься.

Та голос більше не відізвався. Минув тиждень і шойно по тому часі митні урядовці рішили повідомити поліцію про свої помічення. На те місце приїхала судово-лікарська комісія і вона теж негайно ствердила, що Ковача поховали живцем. Коли Ковач пробудився з летаргії, намагався відвалити каміну плиту гробниці, але нестало вже йому до того сил. Він помер „удруте“ з виснаження і голоду.

Як шороку, так і в цьому році ходили з козядою чоловіки, жінки, хлопці і дівчата. Не розтрачайте одержаних ларунків, але признайте їх Рідній Школі й негайно туди перешліть! Цього вимагає національний обов'язок!

НАЩО КОЛИНЕБУДЬ ЖАЛУВАЛИСЯ СНОБИ

Один із париських тижневиків завіз у себе рубрику: „що можна й не можна“. Зокрема подають у цій рубриці вказівки для тих, що хотіли би бути завжди модні та аміє вибрати собі наймоднішу недугу.

У XVIII. ст. кожний поважний і статочний добродій вважав, що він мусить жалуватися на гостець (подагру). Літ 50—60 тому сухоти мав незвичайно поетичне значіння. Вхопитися раптом за груди і закашляти два-три рази, було тоді не так буденним, як радше дуже модним вивідом.

Сьогодні всі недуги пішли до архіву. Та не думайте, що тепер у моді почуватися здоровим. Ні, недуги по давньому прикрашають людство. Затруїтися нпр. устрицями — це ж дуже гарно. Пропести місяць-два у санаторії, де лікують на першій перетомі на мовчанні і слухати на лодях лікарів, що студіють Фрайда — це дуже модне.

Та вже найвищий шабелі моди та елегантності вернутися зі зимових спортів із Шамоні чи С. Моріс з рукою у бандажах, або із замикачем головою. Кожний зустрічний зараз питає, чи сталося? Тоді найкраще оповісти про роки зимових спортів, про чарівну мандрівку по засніжених горах, про перегони на лижах і т. д. та при тім про бенкети, вечери, забави.

От чого вимагає нинішня мода.

ФУТРА МУЖЕСЬКІ І ЖІНОЧІ

оказійно до продажу.

„КОНФЕКЦІЯ“, Личаківська 1.

175.000 ПРИВІТІВ ДЛЯ РУЗВЕЛЬТА.

Популярність президента Рузвельта в Америці все збільшується. Найкращим доказом його популярності є скількість привітів, які Рузвельт дістає з нагоди річниць своїх уродів. Ця скількість дійшла до рекордних розмірів і перевищує 175.000.

До більшої частини письмених привітів долучені ще й невеличкі грошеві суми від перців і вище. Ці гроші підуть на фонд боротьби з дитячим паралічем. Головою цього фонду є саме Рузвельт.

— Як у свій час — заявив він — борюся успішно з віспою, так і тепер цілий світ повинен перемогти дитячий параліч.

У ріжних барах і ресторанах Вашингтона і Нью Йорку уладили к. 25.000 балів і вечери із танцями.

Сам Рузвельт перебув поковини своїх трілин у родинним кружку. Напередодні року вінголосив він промову в радіо до всіх мешканців Злучених Держав. Його жінка обідала в ресторани у Вашингтоні, де відбувалися честь Рузвельта. Мати президента відвідала у гостинниці „Асторія“.

В. ШАНОВНИХ АВТОРІВ І ДОПИСАТЕЛІВ просимо завжди пам'ятати, що рукописи пишати тільки на одній сторінці, чисті й різно, залишати між рядками відступ (інтервалію) і вживати паперу, на якому друку не заливає. Рукописи, що не відповідають умовам, Редакція може використати тільки з трудом.

ВЕСЕЛЕ.

НАЙКРАЩА ПРИКМЕТА.

Ціла родина наставлена ворожати до дої. Для матері вона за елегантна, за вирахована, для бабусі замало вишукана, для Кузника впевняє, що молоді фарби в лосся, для другої тітки вона за тонка, для третьої за... груба. Молодий заявляє на те, що його наречена має одну прегарну прикмету.

— Яку? — кричить хор свекорів.

— Вона не має зовсім своїх — каже спокійно молодий.

ДОТЕПНИЙ МУЖ.

Двох приятелів стрічається у парку ській Ураїнці. Один із них вибори рожджний гарнітур порцелянових тарелі і гинть за нього солону ціну. На те другий сусе счудований.

— Таку дорогу посудину купувати? Запитаний усміхається й каже:

— Ти того не розумієш, мого молодого Якиби я купив дешевшу посудину, то я сам мити й витирати, а так моя жінка пустить мене навіть до нацика.

Поклін Героям зпід Крут.

КОЛОМИЯ.

Поклін Тисяч Героїв-Крутянців зложило коломийське громадянство в дні 28. і 29. січня. Першого дня вечером відправлено в церкві торжественну панахиду. Співав хор „Кол. Боя“ (але — на жалі — односторонню) про „память о Тимошук“. Церква не була переповнена, але на сходах перед церквою товпилися люди, які не могли дістатися до середини. Єдиний звук, який звучав коломиїською мовою, це церковний порох і боялися, щоб не примісяти церковного порога й боялися вступити до тетраподу, щоб лишити вірним, які приходять пізніше. Особливо жінки, які приходять на другий день рано під час служби Божої (читаної, не знати, з якої причини не при головному престолі, але при бічному), якого від половини церкви до дверей не пішло: учасники, майже сама молодь, що шкільна (старшим тяжко було потрудитися на сему годину...) згуртувалася переважно біля дверей і навіть не бачила священника при службі Божій. Годилося би при таких нагодах бути священникові на очах вірних, а вірним бути священником... — Вечором того дня відправився в селі Шадиної Каси свята академія.

Задня темна стіна сцени промовляла до глядачів золотими числами: 20. І. 1918, освітленими дрібним символічним полум'ям... Першу точку півночі добре передуманий, з полемічними нотками на адресу національних маловірів та опортуністів, реферат інж. Ст. Гоника-Березовського п. з. „Проблема Крут“. Другу точку виконав муж. хор „Колом. Бояна“, а саме Гайворонського „Заспів“, замість заповіданого на афішах „За рідний край“ тогож композитора, бо адміністрації чомусь ця пісня в останній хвилині не подобалася. Дальші точки були: С. Орлюка „Крути“, віддеклямоване С. Витенцькою, Вахнянина „Поклін борцям“ — миз. хор „Колом. Бояна“ й Вол. Янова „Крути“, віддеклямоване А. Харжевським. Закінчила академію ефектовна і змістовна інсценізація А. Шекерика-Доникова п. з. „Поклін Крутянців“, обрмована вдатною символічною декорацією кисти арт. мал. Кс. Кічуріної. Дбайливий стрій та виконання з бадьорим апауком, що перелився у могутнє „Ще не вмерла“, відспіване цілою салею, залишили глибоке враження. А проте — сале була далеко неповна. Багато одиниць усе ще не розуміє свого обов'язку...

ВАСИЛЬ ПЕЛЛІХ

вмер. директор школи

похований в Боях у 77 р. життя у домі свого сина о. Володимира. Душпастор в Чернівцях. Букачів. дні 28 лютого 1938. Похований 5 лютого п. р. В. П. П.

Академія 22. січня у Вел. Театрі у Львові.

Львівський Відділ Українського Центрального Комітету, як організації наддніпрянських емігрантів у Польщі, улаштує в неділю 6. п. м. урочисту академію з нагоди 20-их роковин проголошення IV. Універсалом самостійності Української Народної Республіки. А проте це не тільки свято наддніпрянських емігрантів. Це свято всіх українців, що живуть компактно етнічною масою на територіях, суміжних із наддніпрянським материком, та розпорошених по асому світі. І тому шороку на академії, що П улажують наддніпрянські земляки у Львові, сая ширеть вивопенна галичанам, які прихорять туди не як гості, але саме як господарі і брати, ті, що не мають ріжних з наддніпрянцями ідеалів та ріжних національних вірувань.

Цюгорінна академія, яка відбудеться в неділю, матиме остільки більш маніфестаційний і величавий характер, що це 20-ті роковини того памятного дня, в якому український нарід увійшов до сімї державних народів, проявивши свою волю бути рівним усім іншим державним народам культурного світу. Тому нема ніякого сумніву, що й українська львівська громада ті славі роковини заманіфестує масовою участю, зв'язавши себе ще одною ланкою більше з українською наддніпрянською еміграцією, яка тужить за поворотом до вільної Української Держави, окупованої нині московськими большевиками.

Пам'ятайте, що місяць січень — це місяць Рідної Школи, тому всі приходи з просфори, представлень, ріжних імпрез та забав у місяці січні (без огляду на те, хто їх улаштує) треба всецільно обернути на Рідну Школу!

СССР покине Лігу Націй.

Як говорять у дипломатичних колах Гельсінгфорсу, СССР дуже невдоволений неуспіхом акції Літвінова в Лізі Націй. Тому він готов покинути Лігу Націй, якщо Англія та Франція не підтримають справи протипонських санкцій.

Рівночасно небезпека японсько-совітської війни стає шораз то реальніша. З Хабаровська приходять нові вістки про концентрацію совітських військ на Далекому Сході.

Державний переворот у Кантоні.

З Гонконгу повідомляють, що між Гонконгом і Кантоном перерване всіляке сполучення. Одні джерела подають, що на вулицях Кантону ведуться бої, другі джерела подають, що проти уряду Чанкайшека переведено державний переворот і в місті проголошено стан облоги.

Домей повідомляє, що перервання сполучення між Кантоном і Гонконгом, викликало в Японії помітне враження.

Французький міністр летунства дозволив продати

ЧЕРВОНІ ІСПАНІ ЛІТАКИ?

Група сенаторів з французької правниці зажадала слідства проти б. міністра летунства Кота, закидаючи йому, що він дозволив продати червоної Іспанії 540 військових літаків найновіших типів.

Італійська преса подає навіть дати, коли вислано ці транспортні літаки.

ШВАЙЦАРСЬКІ КОМУНІСТИ ВЕРБУВАЛИ ДОБРОВОЛЬЦІВ ДО ІСПАНІЇ.

Група провідників швайцарської комуністичної партії дістала акт обвинувачення, який стверджує, що вони під покришкою видавництва „Вільна Швайцарія“ зорганізували цілий відпат для вербування добровольців до іспанської червоної армії.

1 НАГОРОДА ТОВАРИСТВА ПИСЬМЕННИКІВ НАГОРОДА 2 І ЖУРНАЛІСТІВ ім. ІВ. ФРАНКА за рік 1937

Юрїя Косач

Ілько Борщак

Клубок Аріадни

Наполеон і Україна

збірка новель

Історія, що хвилює і захоплює більш, як найкращий роман

ЦІНА зол. 2.50, порто 30 сот.

ЦІНА зол. 2.50, порто 30 сот.

Дістати можна в Адм.н. „ДІЛА“, Львів, Ринок 10, або у всіх книгарнях

За збройний напад на Мисьпеліце.

ПРОЦЕС ІНЖ. АДАМА ДОБОШИНСЬКОГО.

В четвер, 4-го лютого, почався перед львівським судом присяглих процес інж. Добошинського, якому акт обвинувачення закидає, що в червні 1936 р. на терені краківського та мисьпеліцького повіту зорганізував збройний напад, якому доставив зброю та яким проводив, як заперечив телекомунікаційні проводи на шлях Мисьпеліце-Краків, Мисьпеліце-Пілім, Мисьпеліце-Ропчиці, що тодіж розорвав постельні поліції у Мисьпеліцах, знищив з тою групою мішанина старости, заловив з жидівських крамів товар та знищив його огнем, розорвав стражника, що хотів дати знати поліції про напад на Мисьпеліце, підпалив у Мисьпеліцах загоду і збройно відкирав погоню поліції, що спій його зловину.

Тут треба пригадати, що за все те у червні минулого року судив інж. Добошинського і тодішній краківський окружний суд. Тоді судді

присягли признали винуватими тільки товаришів Добошинського, а його самого виправдали. Трибунал засищував цей вердикт, а Найвищий Суд у Варшаві передав справу львівському судові.

У зв'язку з цим оборонці Добошинського на самому початку розправи поставили внесок, щоб справу припинити тому, що суд не розглянув її у приписаному реченні. Прокуратори спротивилися внескові, трибунал після короткої наради відкинув його.

Цього дня відчитали акт обвинувачення та почали переслухувати обвинуваченого.

Розправу веде о. с. Павло Дисевич, вогують В. Френкель і Р. Михале, обвинувачують віцепрокуратор д-р Ольшевський і д-р Ольберек, боронять адвокати: д-р Перацький, Мацейко, Мацеліський, Надаховський і Панцевич зі Львова, Позовський з Кракова і Ститулковський з Варшави.

Рекорди.

Живемо в часах рекордів. Рекорд у спорті, рекорд у комунікації, в танку, промисловій продукції, в зброєннях. У році 1909. французький летун Лятан знявся літаком на висоту 155 метрів. 20 літ пізніше Ноєнгофен на Юнкерсі підняв 12.700 метрів, у році 1936. англійський авіаційний летун Свен — 15.230 метрів. Багато більш висоту досягнули на балюні два американські сотники Стенс і Ендерсон, саме 22.600 метрів у листопаді 1936 р. Балюни без залоги, з м. реєстраційні підносилися вже і на 36 км. Найвище углиб океану, бо на 923 метрів пірнув у році 1934. американський професор д-р Свен, у шкільній дзвіні, який він сам сконструював. Мурен Овенс перебіг на Олімпіаді в Берліні 100 метрів у 10,2 секундах, пішоходець зумів нормальну годину на 5 до 6 км. Світовий рекорд швидкості самоходу досягнув поїзд 600 км. на годину, в році 1894. у світових швидкостях змаганнях у Парижі досягнули 12 км. на годину.

Найшвидшим кораблем є один із французьких військових кораблів, який робить 85 км. на годину. Французький корабель „Бремен“ досягає 85 км. французький „Нормандія“ 55 км., англійський корабель „Квен Мері“ ще швидше.

Найшвидшим поїздом в Європі є „Гамбургієць-летун“, зложений з електричної локомотиви і п'яти вагонів. Він робить 175 км. на годину. Маємо теж рекорди кулінарні. Рекордистами є головні американці та чехи. І так досягнуто рекорд зїдених галушок, ковбасок, яєць, шинків, бефштіків, випитого пива, вина чи горілки.

Є рекордисти, що виграли найбільше партей білярду, шахів і бріджа. Є люди, які виграли кільканицять разів на лютотерії і то не тільки в Польщі. В Польщі таким „лютерійним“ рекордистом є п. інж. З. К. Він грає вже кільканицять років і виграє майже в кожній Клясовій Лютотерії більшу або меншу суму.

Тепер інженір привітовує себе на більшу виграшу у 41-й Клясовій Лютотерії. Кажеть, що має більші виглади, бо у зреформованій лютотерії кількість лосьів впала з 195 тисяч до 160 тисяч: зокрема кожна вигра буде тепер ділитися на п'ять частин, коли давніше на чотирі.

Тому засобиється і ви вже у лось, бо тягнення першої класи вже недалеко — починається 17-го лютого.

Порданська щелрівка має бути доходом для Рідної Школи. Львів. Сикстуська 48.

У дальшій частині своєї промови пос. Пеленський особливо підкреслив, що діяльність у всіх resortах, а спеціально у resortі міністерства освіти заперечує тому, що президент міністрів сказав недавно у меншинній справі. „Ми сподівалися, — говорив пос. Пеленський — що може сьогодні п. міністр торкнеться у своїй промові важного питання українського шкільництва, але нічого ми про те не почули.“ А тимчасом українське шкільництво в Польщі зліквідоване. Не вважаючи на те, що ухвалено оснувати український університет, того університету досі нема. Є розпорядок про катедру української літератури у Львові, катедра досі не обдасжена. Польська культура боїться української катедри у Львові. Суми, що їх дістають українські наукові товариства — мінімальні. Наук. Т-ву ім. Шевченка утруднюють працю. Розв'язано комітет допомоги українському студентству. Все те діється у державі, що — як каже конституція — є спільним добром усіх громадян.

— Академічні Вечори. В неділю 6-го лютого ц. р. в год. 6-йй ввечором в салі „Української Бесіди“ (Рутівського 22) відбудеться викалад о. д-ра Л. Глини п. з. Соціальне питання в папських енцикліках.

— Помер польський князь
мер у Кракові Карло Ротворонський
брат великий улан Польської Армії

Ч. 26

„Милосердя“, „Антихрист“, „Несподіванка“ й ін.

Збожеволіла через полярну зорю. У місцевості Радоміш, на Шлеську, учителька Стефанія Кемпкіна так пережилася явищем полярної зорі, що збожеволіла. В дуже грізному стані перевезли її до лічниці.

Здефравдував 25.000 зол. і програв у карти. Інспектор Союзу Кас Опалности у Варшаві, Вишуктович, під час ревізії відділу К. К. О. у Варшаві ствердив, що директор того відділу, 19-літній Чеслав Шелан Чекалінський від 24-го до 29-го січня ц. р. здефравдував з каси К. К. О. 25.000 золотих з опалностевих конт. За дефравдацією, що здефравдовані гроші мабуть програв у карти, розіслали стежні листи.

Німеччина літак загубив пошту. Німецькі літаки, що курсують на шляху Конігсберга—Даніг—Берлін перелітають частину шляху над польською територією. Біля місцевості Баровсь у т. зв. „Кашубський Швайцарії“ знайшли поштовий мішок, в якому були документи, гроші, чеки і гроші німецького походження. Виявилося, що цей мішок загубив німецький поштовий літак. У порозумінні з дирекцією пошти у Німеччині мішок передали до Берліна.

Помість тифу в Англії. У графстві Пемброкшир, в Англії, ствердили 29 випадків тифу. Це вже друге графство в західній Англії, де помість тифу шораз більше поширюється.

Сталін винищує інжинірів. З Ленінграду повідомляють, що там розстріляли 6 морських інжинірів, що були зацікавлені в будові кораблів. Забаром має початися велика чистка між інжинірами, що працюють у корабельних верстах у Ленінграді.

Литва хоче мати свого кардинала. В Ковні відбулася конференція литовських єпископів, яка між іншим радила також над тим, щоб наслати до Риму спеціальну делегацію з проханням іменувати литовського архієпископа Скірвекіса кардиналом.

Бруно Мусоліні сотником. Залогі Італійської авіаційної ескадри „Зелені Миші“ відзначили спеціальною медаллю за відвагу, яку вони виявили при перелеті через Атлантику до Бразилії. Поручник Бруно Мусоліні, що проводив у тому перелеті, дістав одночасно аванс на ступінь. Він має тепер 20 літ і є наймолодшим сотником в італійській авії.

Всесвітній антисемітський конгрес. У розмові з одним німецьким журналістом румунський мін. Куза висунув проєкт скликати всесвітній антисемітський конгрес в якому мали б брати участь Румунія, Німеччина, Італія, націоналістична Іспанія і Польща. Конгрес мав би розв'язати практичні розв'язки жидівського питання у міжнародному розмірі.

Легуна завіз харчі на відтіт від світа островами. Мешканці самотніх островів Ратлін, біля північного берега Ірландії, були внаслідок бурі вже майже тяжко відтіт від світу і тому не могли дістати харчів. По тижневі післали їм цілий літак. Легуна, що причаїв на полі, мешканці острова привитали з захопленням.

Проф. Шмідт їде на допомогу полярній справі. Полярна наукова експедиція Папаніна, в якій кілька місць перебувала на кризі, яка тріснула й експедиція зникла, у великій обставі. Відомий полярний дослідник проф. Шмідт виїхав до Мурманська, а звідти відплине на місце випадку на криголомі „Таймир“. Одночасно мають бути готові до старту два літаки. Як допускають, крига, на якій знаходяться російські вчені, посунулася від берегів Гренландії у південному напрямку.

150 роковини Австралії. Цього року Австралія святкує 150-ті роковини свого „Існування“. Такого не існування як континенту, але як антропогенної країни колонії, яку 26. січня 1788 р. губернатор Філіп, що приїхав до сиднейського залузу в 11-ти кораблях, 767 в'язнів і понад 200 воїнами. З приводу того ювілею поновилися спеціальні поштові марки з нагоди „Губернатор Філіп в сиднейському залузі“.

Горшок із золотими рублями. З Хабаровська повідомляють, що там при земних роботах знайшли міцну посуду, виповнену царськими золотими рублями на суму 25.000 рублів і велику рублів сріблом. Золоті монети забрала армія.

Стратосферичний лет з Вашингтону до Шікаго. На повім військовим літаку відбувся стратосферичний лет з Вашингтону до Шікаго. Зависла висота лету виносилла 6.600 м., найвища 3.600. Літак летів зі швидкістю 570 км. на годину.

— Продовжили теологічні студії. У віленській архієпископії продовжили теологічні студії на 6 літ. Тому в 1939 році не будуть там висвячувати нових священників.

— Пекельна машина у мешканні директора російського часопису. З Софії повідомляють, що там у мешканні директора російського протикомуністичного часопису „Голос Росії“ — Колєновича вибухла пекельна машина. Від вибуху загинув москаль Михайлович, що був тоді в кімнаті, його жінка і син ранені. Колєнович тільки тому врятувався, що на хвилину перед вибухом вийшов з хати. Початкове слідство не виявило, хто підложив пекельну машину.

„Все для Рідної Школи!“ — За цим гаслом левині йти діла. Чи ви повинні все свій обов'язок і післати дар на коляду Рідній Школі? Адреса: Рідна Школа у Львові, вул. Сикстуська ч. 46.

Дописи.

СНЯТИ.

Друге велике Святю „Відродження“ в краю. За поштом Централі „Відродження“ щораз більше місцевостей у краю влаштовують Святю „Відродження“, що в цьому — місці „Відродження“ наберуть певно масового характеру, бо Крушин і Філіп дістали з н. роком із Централі докладні інструкції і план праці, зокрема літньої кампанії. Відділ за Філіпом „Відродження“ у Кромкові — влаштувала Філіп „Відродження“ у Святілі друге Святю „Відродження“ в честь великого подвизання відродженського руху, митр. П. Сембратовича. Святю відбулося 16-го січня 1938 р. із такою програмою: год. 10. пераод.: Торжествонна Служба Воля з вішювальною проповіддю о. П. Пропія; год. 12: панахида на митр. П. Сембратовича і всіх померлих представників відродженського руху; год. 4. пошод.: Святонна Академія з програмою: 1) Відродженський Гімн — музичний хор. 2) Вступне слово о. М. Долгого. 3) „Тече вода в синє море“ — муж. хор. 4) „Архангельський сон“ — декл. п. І. Вайска. 5) „Закуй мій вулицю“ — тенорове солю п. Н. Бурліка. 6) „Нічний сон“ — мальовка п. Н. Толочука. 7) „У сусідів гата біла“ і „Ой, дригую“ (народні пісні) — тенорове солю п. Н. Бурліка. 8) Ісхювально-наперелозні (з 7—8 тт. „Відродження“ 1937) — у них молоді відродженці-Святоні. Академія мовитиме запроваджені гимном. Усі точки Академії були викопані дуже зважливою астерою на ушоду залучують: вступне слово о. М. Долгого і хоріві точки, які відчитували і Ірину Телю-Костюковича писали по митр. П. Сембратовича. Святю залучило митр. і великий моральний успіх. Святю зазначили, що Філіп „Відродження“ у Святілі викопить до постійно діючих відродженських літніх академії встановити праці П. Раді, зокрема довголітнього голови п. А. Андрусюка. Оце Святю, як і жина постійна праця Філіп, тим важливіше п'я по пору, коли на терені Тернопіль-Святія поширюється жаліве шидство, а крім того ворожі націоналістичні шиди.

Найкраща подяка Рідній Школі за святочні бажання приходить чеком Рідної Школи.

Спорт.

КОМУНІКАТ ПЛАЮ.

Тео У. Т. К. Т. „Плай“ у Львові повідомляє своїм членів і прихильників, що першою товариствою створеною відбувається в насліді 6. 2 в год. 18-й у доміні Учительської Промади (Чернівецького 26, партер ліворуч). Говорять п. С. Костельний про перший мажорантський табор КВММ-у по Гуцульщині. Гостям раді.

КОМУНІКАТ К. Л. Н.

Крем'я Лешетарські Визарія на митр. К. Л. К. відбулося у Саваську в дні 12—15. лютого 1938 р. з такою програмою:

- 1) 12. II год. 12. біг плоский для жінок 6 км. для мужчин на 16 км. в тому числі до алоного бігу.
 - 2) 13. II год. 12. откритий конкурс олоді із тому числі до алоного бігу.
 - 3) 14. II год. 12-та відкритий біг жінок і мужчин. Зголошення змагання олоді на адресу: мін. О. Клофас, Львів, вул. Потонького 58 а, до дня 10. п. м. Зголошень на міді не будуть приймати.
- Тому, що число місць в доміні К. Л. К. обмежене, треба зазначити алоності своїх учасників, щоб організатори могли старатися про приїзди.

КОМУНІКАТ ФІЛІП КЛН. ЛЬВІВ.

Спортивний реферант повідомляє, що рухання відбувається правельно кожної п'ятниці від год. 6—7.

Провід бенсерової секції аридає що від 6. п. м. тренінги відбуваються у руханковій залі при вул. Коперника 5.

Аж до часу устаткування офісних умовин, щоб провадити суху справу в насліді від 9—11 і в середу та п'ятницю від 15.30—16.00.

Вінал.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ:

ПРОПАМ'ЯТНА КНИГА першого Зіду Марійських Дружин інтелігентного жіноцтва з примодою 30-ліття існування Марійських Дружин Пам'я у Львові 1904—1934. Львів 1937, 67, 160 + описи. Наказ Марійської Дружини Пам'я у Львові. Дружари В. аа ЧСВВ, а Жовні. Ціна брош. 3 зол., окр. 4 зол., окр. на літньому окр. пері 5 зол. з поштовою пересилкою. Замовляти: Секретаріат Марійських Дружин Пам'я, Львів, Сикстуська 30 а. Зміст: Передмова. — Уліва Крапаченко: У 30-літній ювілей першого Марійського Товариства у Львові — Про Марійські Дружини Пам'я. — Ірина Марія Якович, ЧСВВ: Марійська Дружина Пам'я у Львові 1904—1934. — о. Іван Заверуха: Як краса Ти... — Хроніка Ювілейного Зіду Марійських Дружин. — о. Роман Луцький, ЧСВВ: Преса про перший Зід Марійських Дружин інтелігентного жіноцтва. — Реферати: о. Я. С. ЧСВВ, Значіння Марійського култу в сьогоденні часах. — Марія Давидович: Початок і розв'яз Марійських Дружин. — о. Ірина Назарко, ЧСВВ: Організаційні проблеми Марійських Дружин Пам'я. — Євгенія Шаркова: Соціалістичне життя в Марійських Дружинах. — Олена Якович: Апостол Марійських Дружин. — Антоліна Ковалова: Харитативна діяльність Марія Якович, ЧСВВ: Марійська Дружина Яковича молоді. — Степанія Фіголова: Значіння й вплив преси. — Вастахія Тшшшшшш: Історія жіночого руху. — Справлення дружинських поміщик. — Пресові Богородиця в порокі бо. Василія у Гроттаферраті (картина). — Злики (1—8).

СВІТОВІ ЗАГОВОРИ. „ПРОТОКОЛИ СІОНСЬКИХ МУДРЕЦІВ“. Без освітлення випадків, без мови і року видання.

ЖУРНАЛИ.

ВІСТНИК. Місячник літературної, митр. науки й громадського життя, Річник VI. Том I. Книжка 2. Лютий 1938. Львів. Зміст: С. Кушніченко: 3 кожним щодом. — Ст. Маларке: Притид. — Л. Моска: Останній пророк. — Пм. Донцов: Пам'яті великої бунтарки. — Ж. Бенка: Колотниця покорилася. — А. Мосул: Пам'яті 4 фальши. — О. В.: Терміти при роботі. — Гуго Ратіа: Ташиння часу. — Курт Ріс: Пан Голубуш. — Ілля Брут: Прото о мосту. — С. Луцький: Вистава Олексія Гринька. — С. Любоні: Диктатор — Філіп. — Олег Штуль: Старий храм. — М. Л.: З пресового фільму. — Бібліографія. — Від Адамівської.

ДЗВОНІ. Літературно-науковий журнал. 7-й рік видання. Ч. 11-12 (80-81) за листопад-грудень 1937. — Львів. Зміст: М. Іршанко: 3 неба праці. — Л. Чорнявий: Помічог. Будні. — І. Атанасюк: Мати. — В. Лисенко: Мое надання. — Н. Коротева: Казки життя. — В. Лисенко: Великий поїзд. — о. д-р С. Самарас: Релігія як основа людського життя. — В. Залозецький: Українське деревляне будівництво і його відношення до історичних стилів. — М. Гнатюк: Література і суспільне життя. — Д-р А. Номоловський: Політичне відношення. — М. Підхунів: Над знаменитостями. — Дм. Павлі: Довруги Христового Радна. — Рецензії. — 3 преси і журнали. — Від Адамівської. — Нод мінки.

НИВА. Часопис присвячений першонам і суспільним справам. Рік XXXIII. Ч. 1. Січень, 1938. Львів. — Зміст: Рецензії: Святій Юлієвій. — Роман Лиско: Слава Преса. Богородиці у наших богослужіннях. — о. Н. Павлюк: Диктатор і Свят. Ветір. — о. д-р Г. Костельний: Проблема чуда. — Х.: 8 годин преси. — о. І. Н.: Гарбана. — Ветчина.

БОГОСЛОВІЯ. Трилітній. Видане Богословське Наукове Товариство. Т. XV. Кн. 1937. Львів. Зміст: Д-р Борис Кудрик: Михайло Вербицький. — о. д-р Степан Сампара: Пролог і прологізм. — о. д-р Володимир Фіголь: Переконні братства Галицької Гр. Кат. Протестант у XVIII ст. — Д-р Іван Шинтєвський: Рік і герб Шептицьких. — Вибрані питання. — Описи й описи. — Ветчина. — Богословське Наукове Товариство. — Книжки й часописи.

СВІТЛО І ТІНЬ, місячник УФОТО у Львові. Р. V. ч. 12 (47) за грудень 1937. Зміст: Я. М. Барова: Ресло у світлі. — О. Кай: Останній „шмат“. — Номіна. — Що читати? — Вісті з УФОТО. — Від Радівської Адамівської.

КООПЕРАТИВНА РЕСПУБЛІКА. Бюлетень-суспільний. місячник. Річник X. Ч. 12. Грудень, 1937. Львів. Зміст: На оспад діла (Актуальні пам'ятки). — В. Тоговський: Небезпека матеріалістичного кооперативного руху. — К. Левицький: Пролетаріат думки нашої кредитової політики в минулому й сучасному. — І. Віташук: Дослід над солом як передумова кооперативного будівництва. — Серед книг. — 3 господарського життя. — За дещо літ.

СЛУЖБОВИК. Місячник. Орган „СУПРТА“. Річник XVI. Ч. 1. Січень, 1938. Львів.

ТЕХНІЧНІ ВІСТІ. Орган Українського Технічного Товариства. Рік XIV. Ч. 1. Січень, 1938. Львів.

ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ. Бюлетень Головної Управи Українського Центрального Комітету в Польщі. Рік IV. Ч. 11-12 (88-87). Листопад-грудень, 1937. Рік V. Ч. 1-2 (88-89). Січень-лютий, 1938.

Театрн.

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26